

ΑΡΙΣΤΟ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ,
 ἔτησίᾳ δραχ. 10, ἑξαμηνία δραχ. 6.
 Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
 ἔτησίᾳ δραχ. 12, ἑξαμηνία δραχ. 7.
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
 ἔτησίᾳ φράγ. 16, ἑξαμηνία φράγ. 9.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λεπ. 40.
 Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
 Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μό-
 νον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπι-
 στολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ
 συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος
 καὶ προπληρόνεται εἰς Ἀθήνας.

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

Ἄφοῦ οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ Σπέμματος κα-
 πηλικῶς ἐξέθρισαν τὴν ἐπιστήμην, ἧς
 τὴν γνώμην ἐζήτησαν εἰς τὰς δυσχερεῖς αὐ-
 τῶν περιστάσεις καὶ κατ' αὐτὴν ἐπραττον
 ἀφοῦ τέλος τὰ πάντα διέπραξαν, χωρὶς πο-
 σῶς νὰ κορεσθῶσιν· ἤδη ἐμπλεοὶ θράσους
 προβαίνουν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν τῆς ἐπιστή-
 μης μετὰδοσιν· κλείουσι τὰς θύρας αὐτῆς
 εἰς τὴν ἑλληνικὴν νεολαίαν, διότι φοβοῦν-
 ται τὸ φῶς· ἀποπέμπουσιν αὐτὴν εὐσχήμως
 πῶς, διότι τὸ παλλάδιον αὐτῶν τοῦ ἔθνους
 ἐλευθεριῶν δὲν συμφέρει νὰ μένη ἐκεῖ ὅπου
 τὸ ἱκρίωμα αὐτῶν τίθεται· δὲν εἶνε ἀνάγκη
 νὰ μένωσιν οἱ φοιτηταὶ ἐν Ἀθήναις· ἔχου-
 σιν ἀντιπροσώπους τοὺς πτερόποδας τοῦ
 Γρίβα καὶ τοὺς μισθωτοὺς τοῦ Βότσαρη, εἰς
 οὓς ἐνδεχόμενον ν' ἀνοίξωσι τὰς πύλας τοῦ
 Πανεπιστημίου. Ἀπαισία περιστάσις ἀνα-
 μιμνήσκουσα ἡμῖν παρελθούσάν τινα ὁμοίαν
 πρόδρομον ἐθνικῶν συμφορῶν! Οἱ ἄνθρωποι
 τοῦ σκότους, φοβοῦνται τὸ φῶς· οἱ δῆμιοι
 τῆς ἐλευθερίας, τρέμουν τοὺς προμάχους
 αὐτῆς, ὅπως ὁ κακοῦργος τρέμει εἰς πάντα
 θροῦν ἀναμένων ἐκάστην στιγμὴν τὴν ἐπι-

κειμένην τιμωρίαν, καὶ μ' ὅλα ταῦτα θρασὺς
 προβαίνει εἰς τὴν διάπραξιν νέων ἐγκλημά-
 των, διότι εὐτυχεῖ νὰ διαφεύγῃ τὰς χεῖρας
 τῆς Δικαιοσύνης.

Τὸ Πανεπιστήμιον διατηρεῖται ἐκ τοῦ
 ἰδρώτος τοῦ ἔθνους καὶ τῆς γενναιοδωρίας
 τέκνων τινῶν τῆς Πατρίδος, καὶ ἐν τούτοις
 οἱ ὑπεύθυνοι ὡς τιμάριον κατὰ βούλησιν δια-
 χειρίζονται αὐτὸ, ἀδιαφοροῦντες εἰς ὅλα
 ταῦτα, γελῶντες ἐπὶ τῷ κατορθώματι τῶν
 ἐποχῆ διδασκτικωτάτη διὰ τὸν λαόν. Ἄν καὶ
 ὁ ὀργανισμὸς τοῦ Πανεπιστημίου ἐν ἀρθρῷ
 40 ῥητῶς λέγει, ὅτι οὐδεμίᾳ γίνεται διακο-
 πὴ τῶν μαθημάτων ἐκτὸς τῶν Κυριακῶν καὶ
 τῶν διατεταγμένων ἑορτῶν· ἐν τοσοῦτῳ εὐ-
 ρίσκεται ἑλληνὺς ὑπουργὸς θέλων νὰ διαδρα-
 ματισθῇ πιστότατα τὸ ἀνατεθὲν αὐτῷ μέρος,
 ἀφόβως καὶ αὐθαιρέτως προβαίνει εἰς τὴν
 ἐκμηδένισιν τοῦ ἀρθροῦ αὐτοῦ. Παρὰ Κυβερ-
 νήσεως τοιαύτης δὲν ἀνεμένομεν σεβασμὸν
 πρὸς τὴν ἐπιστήμην, δὲν ἀποροῦμεν διὰ τὴν
 τόλμην τῆς, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ θεω-
 ρήσωμεν τὴν πράξιν ταύτην ὡς ἐπιστέγασμα
 τῶν τοσοῦτων ἐγκλημάτων τῆς παρούσης
 Κυβερνήσεως. Οἱ κυβερνήται, οἵτινες τολ-

μῶσι νὰ κλείωσι τὸ στόμα τῆς ἐπιστήμης,
 καὶ νὰ ἐπιβάλλωσι σιγὴν εἰς τὰ ἐκπαιδευ-
 τήρια, δεικνύουσιν ὅτι ἀπέπτυσαν πάντα χα-
 λινόν, καὶ ἀπέναντι οὐδεμιᾶς παρανομίας
 ὀπισθοδρομοῦσι. Καὶ ἐν Βερολίῳ κατὰ τὴν
 ἐπανάστασιν τοῦ 1848 οἱ φοιτηταὶ μετέσχον
 πασῶν τῶν παραχῶν, ἢ μᾶλλον αὐτοὶ ταύ-
 τας κυρίως ὑπεκίνησαν, ἀλλὰ δὲν ἐτόλμη-
 σεν ἡ κυβέρνησις νὰ διατάξῃ τὴν διακοπὴν
 τῶν μαθημάτων, ἐδίδασκον δ' ἐν τῷ Πανε-
 πιστημίῳ οἱ καθηγηταί, ἐν ᾧ ὀλίγα βήματα
 περαιτέρω ὀπισθεν ὀδοφραγμάτων ἐμάχοντο
 οἱ φοιτηταί, ἐπιζητοῦντες τὴν ἀνατροπὴν
 τῶν καθεστώτων. Καὶ ἐν τούτοις ἡ Κυβέρ-
 νησις τοῦ Βασιλέως ἀνευ τοιαύτης τούλα-
 χιστον αἰτίας, ἀνευ οὐδεμιᾶς παραχῆς ἐκ
 μέρους τοῦ Πανεπιστημίου προβαίνει ἐπιβάλ-
 λουσα σιγὴν εἰς τὰς ἐπιστήμας, σιγὴν εἰς
 ἀλήθειαν, ἵνα ἀκωλύτως προβῆεῖς ὁ σημεῖον
 προέθετο, ἐρείδομένη βεβαίως ὄχι εἰς τὰς
 ἰδίας τῆς δυνάμεις. Ἰδοὺ Κυβερνῆται τοῦ
 ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Οὐδὲν ἔστιν ὃ διανοήθησαν καὶ δὲν ἐπρα-
 ξαν ὅπως διατηρηθῶσι μίαν ἐπὶ πλέον ἡμέ-
 ραν ἐν τῇ Κυβερνήσει, ἀρκεῖ τοῦτο νὰ μὴ

Κ Η Π Ο Σ

Θ Σ Α Ρ Ι Π Ω Λ Ο Σ.

Εἶμαι, εἶμαι... τί δὲν εἶμαι; σύφουνας, ἀστροπελέκι,
 Χάλαζα, σπαθί, τουφέκι!
 Τὴν φιλόσοφόν μου πένα ἔς τὸ μελάνι ὅταν βάνω,
 "Ὅλα θάλασσα τὰ κάνω.
 Τὴν ἀκράτητή μου γλῶσσα ὅλοι ὅσοι τὴν ἀκοῦνε,
 Χάσκουνε καὶ ἀποροῦνε.

"Ὀλη ἡ σοφία εἶνε ἔς τὸ δ'ικό μου τὸ κεφάλι,
 Ἐμπροστά μου ὄλ' οἱ ἄλλοι,
 Εἶνε κοῦχοι, εἶνε ξύλα, κούτσουρα, δαυλιὰ καυμένα·
 "Ὅλοι ἔλθετε σ' ἐμένα
 Τοῦ Συντάγματος τὸν μόνον ἀληθῆ καὶ πιστὸν φίλον,
 Τῆς Δικαιοσύνης στύλον!

"Ὅλοι Σύνταγμα φωνάζουν μὲ τὰ μούτρα λερωμένα,
 Μὰ κανεῖς δὲν τὸ ἡξεύρει.
 Τοῦ Δικαίου μου τὰ φύλλα ἄς μετρήσῃ ἕνα ἕνα
 "Ὅποιος θέλει νὰ τὸ εὔρη.
 Αὐτὸ εἶνε τῆς σοφίας τὸ ἀκένωτο πιθᾶρι,
 Καὶ τοῦ Πολιτεύματός μας τὸ ἀκοίμητο λυχνάρι!

Τύφλες μούντζες εἰς ἐκείνους τοὺς ἀγχείους ποῦ μὲ ἔβρίζουν,
 Μὲ γελοῦν καὶ σατυρίζουν.
 Ἐς τὸ μελάνι μου τὴν πένα μονοῦ καὶ ἂν βουτήξω,
 Ποῖος εἶμαι θὰ τοὺς δείξω.
 Ἄν θυμώσω, κ' ἕναν λόγον, ἕναν μόνον ἂν τοὺς γράψω,
 "Ὅλους ζῶντας θὰ τοὺς κάψω.

Ἐξεφύτρωσαν ἔς τὴ μέση κ' οἱ ἑπτὰ συνάδελφοί μοι,
 Νέον Σύνταγμα νὰ κτίσουν,
 Ἄλλὰ οἱ κουτοὶ δὲν ἤλθαν καὶ τὴ γνώμη τῆ σοφῆ μου,
 Εἰς αὐτὸ νὰ μοῦ ζητήσουν,
 Γιὰ νὰ δείξουν εἰς τὸν κόσμον ὅτι μὲ περιφρονοῦνε,
 Καὶ μηδὲν πῶς μὲ θαρροῦνε.

ΤΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ.

Βούλγαρης.

Φάτε πιέτε, βρέ κοπέλια,
Και καθόλου μὴ σὰς μέλλη.
Ἄς φωνάξῃ ὁ καθένας
Και ἄς λέγῃ ὅ,τι θέλει.
Τὸ λαμπρὸν χρυσὸν μας ἄστρον
Πῶποτε δὲν θὲ νὰ σβύσῃ,
Κ' ἡ γενειά μας θὲ νὰ ζήσῃ
Χρόνια ἐνδοξα πολλά.

Φάτε πιέτε, βρέ παιδιὰ μου . .
Φάγε, Νικολόπουλέ μου,
Δεληγιάννη μου, Τριγγέτα,
Γρίβα, Βαλασόπουλέ μου.
Κι' ἂν μᾶς διώξουνε ἀκόμα
Ἐμεῖς δὲν θὰ γκρεμισθούμε . .
Υπουργοὶ πάντα θὰ ζοῦμε,
Γιὰ νὰ κάνομε καλά.

Γρίβας.

Φάτε πιέτε, βρέ ἀδελφια,
Και καθόλου μὴ φοβᾶσθε,
Πάντ' ἀξένοιαστοὶ νὰ τρώτε,
Μ' ἡσυχία νὰ κοιμᾶσθε.
Ὅσο εἴμ' ἐγὼ 'ς τὴ μέση
Ἐνας δὲν θὰ μᾶς ἐγγίξῃ,
Δὲν τολμᾷ κανεὶς ἐμπρὸς μου
Οὔτε κἂν νὰ ξεροβήξῃ.

Φάτε πιέτε, μωρ' ἀδελφια,
Και καθόλου μὴ φοβᾶσθε,
Ὅσο εἴμ' ἐγὼ 'ς τὴ μέση,
Υπουργοὶ και σεις θὲ νᾶσθε.
Κάθουμαι ὡσὰν Βεζύρης
Σὲ θρονὶ ὑπουργικῶ,
Κ' ὅπως θέλω και μ' ἀρέσει
Τὰ ζαγάρια διοικῶ.

Νικουτόπουλος.

Φάτε πιέτε, ἀδελφοί μου . .
Τὸ Ταμεῖο νᾶν' καλά,
Ποῦ τὴν ἔρημὴ μου τζέπη
Τὴν χορταίνει στρογγυλά.

Τύφλες μούντζες εἰς ἐκείνους,
Ὅπου φάσκελα μᾶς δίνουν,
Και νὰ φᾶμε και νὰ πιοῦμε
Μὲ χαρὰ δὲν μᾶς ἀφίνουν.

Φάτε πιέτε, βρέ συντρόφια,
Και καθόλου μὴ σὰς νοιάζει,
Τοῦ γανωματῆ ἢ πέτσα,
Ἄπο τέτοια δὲν τρομάζει.
Κάθε βράδυ σὰν κοιμοῦμαι
Βλέπω εἰς τὰ ὄνειρά μου
Υπουργὸς πῶς εἶμαι πάντα . .
Τί χαρὰ μου! τί χαρὰ μου!

Βαλασόπουλος.

Τὸ κρασάκι τοῦτο πίνω,
Βούλγαρη, εἰς τὴν ὑγεία σου . .
Υπουργὸς νὰ ἦσαι πάντα
Και ἐσὺ και τὰ παιδιὰ σου.
Εὐχομαι τῆς Ἐξουσίας
Νᾶσθε πάντοτε πλειάδες

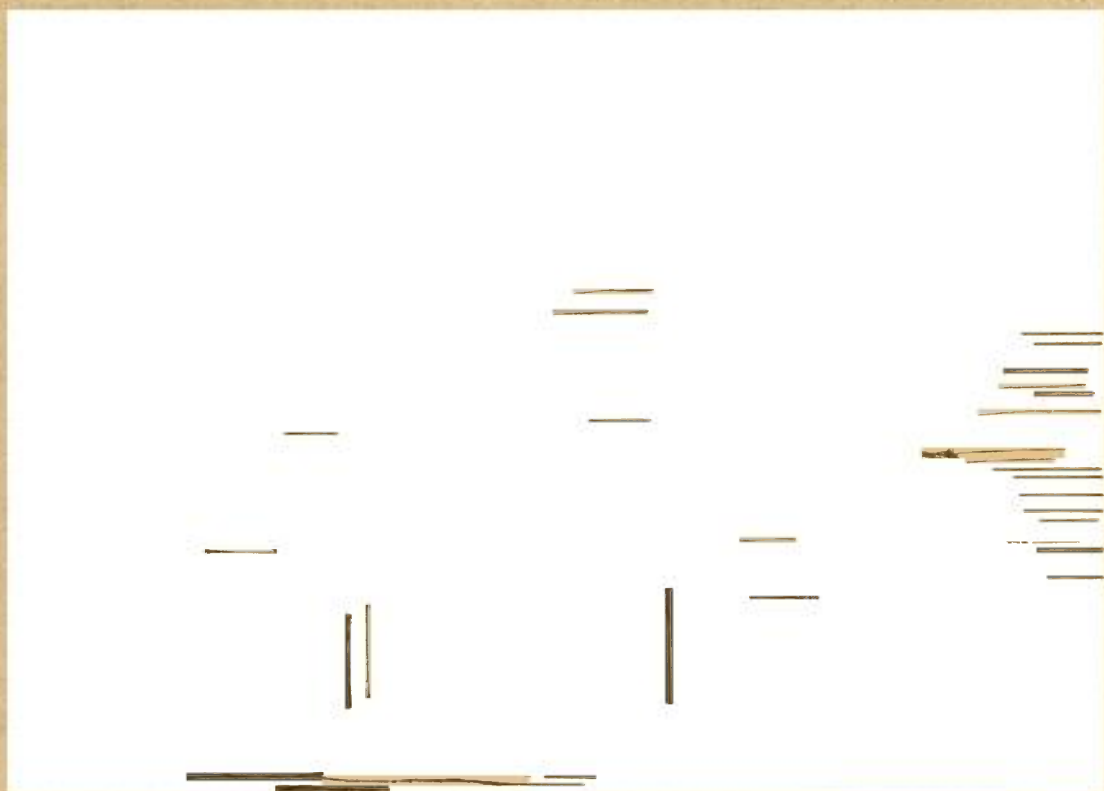
Γιὰ νὰ γδέρνω τῆς δασκάλαις
Και τοὺς νέους Δεσποτάδες.

Τριγγέτας.

Εὐχομαι κ' ἐγὼ ἐπίσης . .
Εἶθε ν' ἀκουσθ' ἡ εὐχή μου . .
Εἰς τὴν Ἐξουσία νᾶσαι
Χίλια χρόνια, Βούλγαρή μου.
Νὰ ἴμορῶσω κ' ἐγὼ τότε
Σ' ὄλα τάξι για νὰ βάνω,
Και ναυάρχους και πλωτάρχας,
Και τοὺς μούτσους μας νὰ κάνω.

Δεληγιάννης.

Σιωπᾶτε πλέον ὄλοι . .
Εἶπατε πολλὰ και φθάνει.
Ἄκου τώρα, Βούλγαρή μου,
Και ἐμὲ τὸν Δεληγιάννη.
Εὐχομαι τῆς Ἐξουσίας
Νᾶσαι πάντα στυλοβάτης,
Γιὰ νὰ λάμψω εἰς τὸν κόσμον
Κ' ἐγὼ μέγας διπλωμάτης.

ΕἰΣ ΤΟ ΠΕΙΣΜΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΗΜΕΙΣ ΘΑ ΜΕΝΩΜΕΝ ΥΠΟΥΡΓΟΙ.

Ξανθίππη.

Λέαινα ἐὰν ἤμην θὰ ἐπιγιγον.

Σωκράτης.

Πλὴν τότε θὲ νὰ ἤμην λέων και ἐγὼ.

Ξανθίππη.

Μὲ ἀπειλεῖς.

Σωκράτης.

Ξανθίππη, παρεφρόνησας.

Ξανθίππη.

Και τῆς παραφροσύνης μου δεῖγμα λαβέ.
(χέει ὕδωρ ἐπ' αὐτοῦ).

Σωκράτης,
(γελῶν).

Μετὰ τὰς βροντὰς δεχόμεθα ἤδη τὴν
βροχὴν.

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ. +

Ποικίλη Στοά.

Θηραμένης, Ἀριστοφάνης, Θρα-
σύβουλος.

Θηραμένης.

Ἐταῖρε, τί καινὸν ἐν Ἀγορᾷ.

Ἀριστοφάνης.

Σκίθαι.

Θρασύβουλος.

Τὸ μιτλωμένον των σχοινίων ἤπλωσαν
και ὠθοῦσιν ἄκοντα τὰ πλήθη ὄλα πρὸς
τὴν Πνύκα τὴν εὐήλιον.

Ἀριστοφάνης.

Και τραυλήν.

Θηραμένης.

Βεβαίως τὸν Ἀλκιβιάδην ἐννοεῖς.

Ἀριστοφάνης.

Τὸ προσφιλὲς τῶν γυναικῶν ἀνδράποδον.

Θηραμένης.

Ἐπι και νῦν οἱ Σπαρτιᾶται γυναικοκρα-
τοῦντες πλὴν και στιβαρῶς τὸ δόρυ πάλ-
λουσι.

Ἀριστοφάνης.

Κυνῶν λακωνικῶν ἀκούω ὄρυγμούς.

Θηραμένης.

Οὐδεὶς τὴν Σπάρτην Ἀθηναίων ἀγαπᾷ.

Ἀριστοφάνης.

Και τοῦ κανόνος τούτου εἰς' ἐξαιρέσεις.

Θηραμένης.

Θρασύστομε.

Ἀριστοφάνης.

Θρασύτης ἐὰν ἦναι ἡ ἀλήθεια.

Θρασύβουλος.

Ὁ δὲ ἀνὴρ πρὸς εἰς τὴν Πνύκα μᾶς καλεῖ.

Ἀριστοφάνης.

Ὁ Ἀλκιβιάδης νῦν δὲν εἶν' ἀνὴρ, ἀνὴρ
δὲ εἶναι ἀπασῶν τῶν γυναικῶν.

Θρασύβουλος.

Ἐπιθυμεῖς τὴν τύχην τοῦ Εὐπόλιδος.
Βάπτιζε σὺ τὸν ἄνδρα εἰς τὰ θέατρα και
Ἀγορὰν, ἐκεῖνος δὲ ἂν στρατηγὸς ἀναδει-
χθῆ, βαπτίζων θὰ σὲ πνίξῃ εἰς τὴν θά-
λασσαν.

Ἀριστοφάνης.

Πνίξῃ τοὺς Ἀθηναίους ὄλους πλὴν ἐ-
μοῦ, τὴν Σικελίαν ὑπισχνούμενος αὐτοῖς,
και ἐπὶ τούτῳ εἰς τὴν Πνύκα σὰς καλεῖ.
Χαίρετε. (ἀκολουθεῖ).